

சுயம்பிரகாசத் துணை.

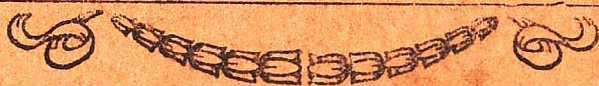
சந்தருசகாயம்.

திருவாரூர்—மடப்புரம்

ஸ்ரீ தெட்சனாமூர்த்தி சுவாமிகள்

இரண்டாவது

பத்திரசக்கீதம்.

உலகப் பிரக்கியாதிபெற்ற

வேதாந்த பாஸ்கரன் முதலான நூற்களின்

ஆசிரியரும்,

கருணாநிதி அச்சுக்கூடத்தின் அதிபருமாகிய

ஸ்ரீ கருணையானந்த ஞானபூபதி அவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியதை

விஜயபுரம் :

“ கருணாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் ”

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இஸ்தர் காப்பிரைட்.

1924

[Reserved.

[அனு 1.

Q23:417

1124

181880.

சந்தரு]

சுயம்பிரகாசத் துணை.

[சகாயம்.

புலவர்கள் நாயகம் பென்னடி சரணம்.

திருவாருரைச்சேர்ந்த மடப்புரம்

ஸ்ரீ தெட்சனாமூர்த்தி சுவாமிகள்மீது

ஸ்ரீஸ்ரீ கருணையானந்த ஞானபூபதி அவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய (இரண்டாவது)

ப த் தி ர ச க் கி த ம்

காப்பு—வேண்பா.

கற்றவஞ்சே ராம்ந் கருணா நிதியாக
நற்றவஞ்சேர்க் குந்தெட்ச னாமூர்த்திக்—கொற்றவன்மேல்
பத்திரசக் கீதமதைப் பாடுதற்கு ஒங்கார
முத்திமுத லைப்பணிவா முன்.

நூற்பயன்.

கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ வென்றபடி
சொல்லெல்லாம் வேதாந்தச் சொல்லாமோ—பொல்லாத
பாடல்களைப் பாடாதே பத்திரசக் கீதமதைப்
பாடினால் நாடியதாம் பார்.

வேள்ளிமலை யோத்தபல் மேடை என்ற மெட்டு.

இராகம்—சிந்துபைரவி, தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்,

ரணவிலாச அருட்போதா—பவம்

போக்கியெனை யாட்கொள்ளும் விரோதா—எந்தப்

பாதுமுந்தன் பாதமதைக் காதலுட னேதுதித்தேன்

பூவே—கற்ப—காவே

காரண மிகுந்ததவ மன்னே—அதி

வீரராமன் பட்டினத்தில் முன்னே—தொட்ட

காந்திமதி கண்குருடாய்ப் பாந்தமுடன் தோன்றச்செர்

கண்ணே—ஞான—விண்ணே

2 பூக்குரு தெட்சணமூர்த்தி சுவாமிகள் மீது

மாதவர் வணங்குகிற கீர்த்தி—பெற்ற
மடப்புரம் வளர்குரு மூர்த்தி—சிறு
மைந்தனுனைப் பாடுதற்கு சந்தத மருள்செய்பெரு
மாளே—எம்பி—ராளே

தேசலவுகின்ற வேளுரென்று—சொல்வைத்
தீசுவரன் கோவிலிலே அன்று—பாலுந்
தேனுங் குருக்கள் திருட ஏலுங் கணக்கெழுதாத
தேவே—எங்கள்—கோவே

சந்தன பரிமள சுகந்தம்—கொண்டு
வந்தனை புரிபவசனந்தம்—உந்தன்
சன்னதியில் வீற்றிருக்கும் உன்னதஞ்சேர்காட்சி மகா
தவமே—அது—பவமே

கந்த அர விந்தமலர்ப் பாதா—எங்கள்
கருணை யானந்தகுரு நாதா—கொடுங்
கூலன் அனு காமலுந்தன் காலிணைதந் தாளும்குருட்
கையா—தவ—மெய்யா.

சேந்தாமூர்த்தேன்கமழும் என்ற மெட்டே.

பல்லவி.

கண்டோரெல்லாம்

கொண்டாடும்பத

கமல தெட்சண மூர்த்தியே

அனுபல்லவி.

தொண்டாக நாடினனே
தூபங்களாற்றினேன்
சோபமும் கோபமும்

தோத்திரங்கள் பாடினனே
தீபங்களேற்றினேன்
பாவமு மாற்றினேன் (கண்)

சாணங்கள்.

நார்குடி கோவிலர்ச்சகர்
ரின் மனைவிசெத்த

மதித்திடாமல் பேசவே
அற்புதத்தை உடனுரைத்த

ஆண்டகையே நினை வேண்டிப்பணிந்த என்
 ஆதங்கநீக்கிச் சுகானந்தம் சேர்த்தருள் (கண்)
 காயாங்குளத்துக் கமலமேல்வளர் கருணையானந்த நாயகர்
 மாயா வினோதமில்லா வாழ்வின் உபாயம் சொல்லா
 மௌனமேது வழியை ஒது
 மைந்தனிடத்தில் வாஇப்போது (கண்)

பாலாபிஷேகப் பழநிமலையப்பன் என்ற மெட்டே.

இராகம்-சிந்துபைரவி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தேனாபிஷேகம் தினம் தினம் செய்து
 சிறந்தகுரு தெட்சணாமூர்த்தி (தே)

அனுபல்லவி.

ஞானோதயானந்த வானோர்களை தந்த
 நவரத்ன மண்டபமே நேர்த்தி (தே)

தோகையறு.

கோனே மஹானே பிரானே பெம்மானே
 நானே சம்தானே செய் தேனே பூமானே

மு டு து .

குருபர னெனுமவ ருளமமர் பூமான்
 திருவருள் பொருளென நினைபவர் சீமான்
 கோலன் அது கூலன்
 சிலன் பரி பாலன்
 கொங்கு கமழ் பாத பங்கயத்தான்

தோகையறு.

காதலோ டர்துலர் மீதிலருள் நீதன்
 நாதசங் கீதலய வேதமுணர் போதன்

முதல்.

சுருணை புரியருணைக் கடவுளின் வடிவாய்க்
கலைக ஞ்ணர்வரிய மறைகளின் முடிவாய்க்

சுருணையா னந்தமே
அருளும்பா பந்தமே
கண்டென்று கொண்டமெய் கண்டவனே (தே)

சாமள நீல கோலாகல என்ற மெட்டி.

இராகம்—நவரோஸ், தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

தேவர்வணங்கும் சிவானந்த தெட்சனாமூர்த்தி—மனச்
சேவடியைத்தந்து செய்யடி யேனிஷ்ட பூர்த்தி.

நாட்டில் மிளிர்புதுக் கோட்டை தாசில்தாரின் காசம்—தீர்த்த
நாயகனே செய்வாய் நாளும்என்மேல் விசுவாசம்.

சாமிநாத செட்டியார் மகளாம் விசா லாட்சி—படம்
சண்டாள மேகரோகம் போகச்செய்ததே மாட்சி.

பின்னரும் என்னடி வேணுமென்றன்புடன்—கேட்க-அவள்
உன்னடியே வேணுமென்றுசொல்லி வுயிர் மீட்க.

நன்மை மிகுந்திருக்கோகர்னம் செல்வழிப் பேயன்-தன்னை
புன்னகை கொண்டின்னல் போக்கும் நீ தெய்வசகாயன்.

ஆகையினாலென்னை ஆண்டருள் செய்வான் பாரம்-உமக்
காயிரங்கோடி நமஸ்காரம் செய்தேன் இந்நேரம்

நாகந் குடைப்பிடிக்கும்படியாயுள்ள நாதா-சிவ
ஞானசுருணை யானந்த மெய்யோக விநோதா.

பத் திரசக் கீதம்,

ரத்னங்கீ பார்ஸி தருபான் என்ற மெட்டு,

—இராகம்—தேசிகதோடி, தாளம்—ஆதி,

பல்லவி,

நீயே துணையையனே—எற்கு (நீயே)

நீதமே வருவாய் பதமேதருவாய் நின்மலசுகமவுன (நீ)

அனுபல்லவி.

மாயமிகு பூமிமீதில் தோயமேற்குமிழியான
காயநிலை பல்லவென்று சேயன்மிக வாடுகிறேன் (நீ)

சின்தாகுலந்தீசையா—என் (சின்)

திருவே மருவே குருவே தருவே சீதமதிப்பாலருத்தி(சின்)

வந்தாண்டருள்புரிய மனதுமுனக்கில்லையா
மசணபயந்தவிர்க்க கருணை யானந்த நாம (நீ)

எப்போது தாணிசங்குமோ—மனம் (எப்)

இறையே துரையே கருணா நிதியே
இன் லும்வாரா தென்ன மாயம் (எப்)

மூப்போதும் உன்னடியை தப்பாமலே வணங்கும்
எற்கா தர வளிக்க நற்காசன மிகுந்த (நீயே)

ஐயா பழநிமலை வேலா என்ற மெட்டு.

இராகம்—சகரா, தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்.

வன்மீகபுரம் வளர் பதியே—எந்தன்
வார்த்தைக் கருள் தயா நிதியே
வன்மை மிகுந்த பாகதியே—அருள்
வான மண்டலத்தின் மதியே—திரு

6 முக்குரு தெட்சனாமூர்த்தி சுவாமிகள் மீது

நன்மை செய்தா லுனக்குச் செலவோ—புகழ்
நானும் உனதுபிள்ளை யலவோ
இன்னம் உனக்குநான் சொலவோ—எனக்
கொங்கி டாமல்வேலை பலவோ—திரு

(வன்)

பாவக் கடல்கடத்தும் கலமே—தொண்டர்ப்
பயிர்கள் வளரும்தெய்வ நிலமே—சிறு
பாலன் நினது அடைக் கலமே—கண்
பார்த்து நீயருள்செய் நலமே—திரு

(வன்)

நல்லோர்கள் யாவருக்கும் சொந்தம்—எனும்
ஞான கருணையா னந்தம்—அருட்
கல்வி யுடையபிர பந்தம்—தனைக்
காது லோடுசொன்ன தனந்தம்—திரு

(வன்)

அமாரே நபிதேரா என்ற மெட்டே.

இராகம்—அமீர்கல்யாணி, தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

குருமணியே அன்பு கொண்டாள் வேணும்

(குரு)

அநுபல்லவி.

தரும குணவிலாச சாதுகள் மீதுநேச
பசமககாணந் தத்தைப் பாலனுக்குபதேச

(குரு)

தோகையறு.

ஆலம் படைத்தவிழி

ஏலம் படைத்த குழல்

அரிவையார்கள்

காத லானே

ஆலைக் கரும்புபோல்

வேலைத் துரும்புபோல்

ஆகினேன்

பூமி மேலே

ப த் தி ர ச க் கீ த ம்.

ஆகைபால் பாசுவலை அறுத்தகற்றென்கவலை
யோகசைதன்ய நிலை இயம்பியக்கந்தொலை (குரு)

தோகையறு.

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுகர்தீத
விமலசாட்சாத்கார யுகா
விஞ்ஞான பதமுடைய மெய்க்கருணையானந்த
வேத வேதாந்த யோகா

மேலோர் புகழ் விவேகா வித்தகர்தம் சிநேகா
வாலையருட்பிரவாகா வரமளிக்கும் தியாகா (குரு)

பஹாரியாலோ-தேக்கோ என்ற மெட்டே.

இராகம்-இந்துஸ்தான் பியாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மஹானுபாவா சொந்த மைந்தன்முன் வாவா

சரணுபல்லவி.

அகாசமோ கொசமும் மகாசமே மெய்ஞ்ஞான
சுகோதயப் பிரணவ சொருபமோன-பசஞ்
சோதியான (மஹா)

ஆசையோடு மெய்க்கருணை யானந்தம் கொண்டு
வாசியோ டுலாசமான வாழ்வை நானே-கண்டு
மகிழ்ந்தேனே

காசனக் கும்மி.

சேல்வமிசுந்த மடப்புரமாநகர்த்
தெட்சனாமூர்த்திமேல் கும்மிசொல்ல
கல்விக்கருட்பொருள் நல்குமூலாதாரக்
கைப்புலிபொற்பதங் காப்பாமே.

1

மல்லிகைமூல்லை மலர்க்கொடிசூழ்ந்த
மடப்புரமாநகர் வாழ்மூர்த்தி
நல்லதமிழ்க்கும்மி சொல்லமயிலேறும்
ஞானவடிவேலன் காப்பாமே

2

வெள்ளைக்கமலத்தும் வீற்றிருப்பாள்எந்தன்
உள்ளக்கமலத்தும் வீற்றிருப்பாள்
தென்னுதமிழ்க்கனு கூலிசரஸ்வதி
செய்யபொற்பாதத் துணையாமே.

3

தென்னவிர்ஜூரைச் சேர்ந்தமடப்புர
தேசிகன்மேற்கும்மிப் பாட்டுரைக்கத்
தன்னையநின்று தலைவனைப்பாரென்ற
சற்குருபொற்பதம் போற்றிடுவாம்.

4

தெட்சனாமூர்த்தி பிறப்புவுளர்ப்பையும்
செய்ததோர் அற்புதம் யாவற்றையும்
பட்சமுடன்சவிஸ் தாரமதாகவே
பாடிவருகிறேன் கேள்மயிலே.

5

தேசம்புகழும் திருச்சினுப்பள்ளியைச்
சேர்ந்தகிழாலத்தூர்ச் சிற்றூரில்
வாசம்புரிசிவ சிதம்பரம்பிள்ளையும்
மங்கைமீனும்பிகை யம்மாளும்.

6

செய்ததவத்துக்குக் கருணைசலேஸ்வரர்
சேயாகவந்தவ தாரஞ்செய்தார்

ஐயமில்லாமல் அவர்திருநாமம்
அருணாசலமென்று குடினரே.

(7)

ஐந்துவயது வரையிலும்பேசாமல்
அன்னமே ஊமையைப் போலிருந்தார்
அந்தவிதம்பரி காரமதாக
அருணாசலேஸ்வரர் வந்தனரே

(8)

வந்ததுறவி குழந்தையை நோக்கியே
மைந்தனேநீயா ரென்றுரைத்தார்
நந்தலிலாமலே நீயேநானென்றும்
நானேநீயென்றும் பேசினராம்.

(9)

தந்தைதிருச்சினுப் பள்ளிக்குப்போய்வா
தானெண்ணிவந்து விடைகேட்கப்
பந்துக்களின்றும்மைத் தேடியிருவர்கள்
பார்க்கவருகிறு ரென்றனராம்.

(10)

பின்னவர்தில்லைக்குப் போகவிடைகேட்க
பெற்றபிதா விடத்தில்உமது
அன்னையும்நானே குயிர்நீப்பாளென
ஆச்சரியப்படச் சொன்றாராம்.

(11)

கல்விபோதிலுக்கும் உபர்த்தியார்பிள்ளையின்
கையொடிந்தவிதம் சொன்னதுடன்
செல்வமிகுந்தம்பி பிள்ளையார்கோவிலில்
தேங்காயெடுத்ததும் கூறினராம்.

(12)

ஆராவமுதையங் காருக்குப்பிள்ளை
அவதாரமாக அருள்புரிந்து
பேரானபிள்ளையை விட்டிலுநெருப்பு
பிடிக்கவிரைந்து காப்பாற்றினராம்.

பள்ளியில் தன்னுடன் கல்விபயின்றவோர்
பார்ப்பனப்பையன் விஷந்தீண்டி
துள்ளியிறக்க பிரம்பாலடிக்கவும்
துங்கினமாதிரி யாயெழுந்தான்.

(14)

தந்தைமனைவி பிரேதத்தைப்பாராத
தன்மைமரணம் வரவேண்ட
சிந்தையுடனிரு பேருக்கும்வெண்பொடி
தீட்டிச்சுவபதம் சேர்த்தனரே.

(15)

நீடா மங்கலம் நாயக்கப் பையனை
நீண்டதோர் சர்ப்பம் கடிக்கவா
நாடிச் சர்ப்பத்தைக் கையமர்த்தி இது
நல்லபிள்ளை யென்று கூறினரே.

(16)

பாம்பின் பயத்தால் வீட்டுக்குப் போகப்
பயந்தவ னுக்குத் துணையாகப்
போம்படி காட்டுச் சடாமுனிக் குத்தரம்
புரிந்த தற்புதம் பார்மயிலே.

(17)

கட்டிக் கரும்பே பழங்களைத் தூரிலே
கண்ப மிகும்உடை யார்மனைவி
பட்ட பிரசவ வேதனை நீக்கியோர்
பாலன் பிறப்பனென் றேதினரே.

(18)

நீலப் பாடியில் தம்பிக்குப் பாடம்
நிகழ்த்தும் பெரியவர் சொல்நிறுத்த
ஓலை தாச்சிவ ஞானபோத சிந்தம்
உடன் வரைந்து கொடுத்தனரே.

(19)

அந்தநல் னூரில் முதலியார்க் கைம்பது
ஆண்டின் பிறகுவோர் ஆண்மகவு

சின்தை மகிழ அவதரிக் கச்செய்த
சீமானைப் போற்றுவாய் பைங்கிளியே. (20)

சென்னை திருவொற்றி யூர்நகர்ப் பார்ப்பனச்
செல்விக்குத் துட்டப் பசாசத்தினால்
இன்னல் மிகவதை நீக்கிப் பாழுத்தி
இன்ப நிலையுப தேசஞ்செய்தார். (21)

தீனவர் வாழ்கின்ற காரைக்கால் மஸ்தான்
செப்பிய எங்கும் நிறைபொருட்கு
நான்நீ அதுஇது என்கிற சுட்டற்றால்
நாடி யிருக்காய் மென்றனரே. (22)

சிற்சபை யாடிய தில்லை நடராஜர்
தெட்சண மூர்ச்சிப் பெயர்கொடுக்க
சற்சனர் கட்கருள் செய்த தயாநிதி
தாளினை போற்றுவாய் பெண்மயிலே. (23)

நாகைச் சுப்பபிள்ளை முத்துப்பேட் டைக்காட்டில்
நடக்கக் கள்வர்கள் தான்மறிக்க
வாகுடன் வீரனைப் போடுவென்று கூறிய
மாதவர் பாதம் வணங்கிடுவாய். (24)

தான மாகச் சிலகிரா மங்களைத்
தஞ்சைச் சரபோசி தான்கொடுக்க
கானல் நீரோ களைதீர்க்கு மென்ற
கர்த்தனைப் போற்றுவாய் கண்மணியே. (25)

சிக்கல்ப் பதிப்பழ நியப்ப செட்டியார்
சித்த மகிழ்வுடன் செய்ததொண்டின்
பக்குவங் கண்டு சிவஞான யோக
பதமுறச் செய்தனர் பைங்கிளியே. (26)

பாதி மதிச்சடை ஆரூர்த் தியாகர்
பவனிக்கு வந்தசன் யாசிகள் தான்
மாதவ சாகிய தெட்சண மூர்த்தி
மகிமையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

(27)

மகிழ்ந்த பிராமணச் சன்னியாசி தம்
மரபினர்க் காகப் பயந்துநின்று
பகல்வன் வெய்யிலில் வீற்றிருக் கார் ஒரு
பைந்தரு வுண்டெனில் நன்மையென்றார்.

(28)

சேதன மாகிய ஆன்மா வுக்கு
அசேதன மாகும் விருட்சத்தினால்
ஏது சுகமென்று சன்யாசி முற்றும்
இறம்பூ தெய்த இயம்பினரே.

(29)

இந்தப் பாகத்தில் சொல்லாத காரணம்
எல்லா வற்றையும் இன்பமுடன்
முந்தின பாகத்தில் சொல்லி யிருப்பதால்
முறையாய்ப் பார்த்துணர் கண்மணியே.

(30)

சிம்மரவிவரும் உத்தரநாளினில்
செய்யும் குருபூசைக் காலத்திலும்
நன்மை மிகுங்குரு வாரத்திலும் வந்து
நாடித் தெரிசிப்பாய் ஞான்ப்பெண்ணே.

(31)

சித்தர்கள் போற்றிடுந் தெட்சணாமூர்த்தி
திருவருவத்தை தியானஞ்செய்து
நித்தமுபாசனை செய்துநீபோற்றினால்
நினைவில்காணுவாய் பைங்கிளியே.

(32)

ச ம பூ ர ண ம் .

முன்றும் பாகத்தை வாங்கிப்பாருங்கள்.